CM2-13 Unauthorized Floodlights - היורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות

Bava Metzia 101a (excerpts)

אִיתְמֵר — It has been stated: הַיּוֹרֶד לְתוֹךְ שְׁלֵא בִּרְשׁוּת Regarding one who went down into his fellow's field and planted trees there without the landowner's consent, על הַתַּחְתוֹנָה — **They evaluate for him** his expenses and the אמר רב — Rav said: value of his improvements, and he has the lower hand. וּשָׁמוּאֱל אַמַר But Shmuel said: אומדין בַּמַה אַדָם רוֹצֵה לִיתֵן בְּשַׂדָה זוּ לְנוֹטְעָה — We estimate how much money a person would want to give for someone to plant trees in this field, and it is this amount that the planter is compensated. אַמֶר רֶב פַּפַא — In reference to these two rulings Rav Pappa said: — And [Rav and Shmuel] are not arguing; רטע בשדה העשויה ליטע — rather, here Shmuel speaks of a field that is ready for planting trees, בָאן בָּשַׂדָה שָׁאֵינַהּ עֲשׂוּיַה לִיטַע — and there Ray speaks of a field that is not ready for planting trees.

דָרֵב לַקְמֵיה דָּרָב — A certain landowner came before Ray for judgment, אמר ליה זיל שום ליה — and [Rav] said to him somewhat ambiguously, "Go evaluate for [the plaintiff] his expenses and the value of his improvements." אמר ליה לא בעינא — [The landowner] said to [Rav] in reply, "I do not want the trees he planted, since I usually use my field for planting אַמֵר לֵיה זִיל שוּם לֵיה — Having ascertained that the field was not ready for the planting of trees, [Rav] said to [the landowner], "Go evaluate for [the planter] his expenses and the יַנְדוֹ עַל הַתַּחְתּוֹנָה — and he has the lower hand." value of his improvements, בְּעִינָא — Again [the landowner] said to [Rav] in reply, "I do not want the trees he planted at all, since I want to use my field for planting grain," and Rav issued no further directives, effectively dismissing the planter's suit. However, the planter לְסוֹף חַזְיֵיה דְּגְדָרָה וְקָא מַנְטֵר לָה never removed his trees, and eventually [Rav] saw that [the landowner] fenced in [the field] and was guarding it. אָמַר לַיָּה גַּלֵּית אַדַּעִתֵּידְ דְּנִיחָא לָדְ — [Rav] therefore said to him, "By enclosing the field you have revealed your mind — that having trees grow there is agreeable to you — and you have thereby rendered it a field that is ready for the planting of trees. שום ליה — Therefore, go evaluate for [the planter] what local gardeners are customarily paid וידו על העליונה — and he has the upper hand." for this type of work,

אַיתְמַר — Regarding one who went down into his fellow's ruin and rebuilt it without [the owner's] consent אָמָר הַאָּבִירוֹ וּבְנָאָהּ שֶׁלֹא בִּרְשׁוּתוֹ — Regarding one who went down into his fellow's ruin and rebuilt it without [the owner's] consent אָמָר הַי וְאָבְנִיי אֲנִי נוֹטֵל — and afterward said to [the owner], "I am taking back my wood and stones," בּרַחָמָן אָמַר שׁוֹמְעִין לוֹ — Rav Nachman said: We pay attention to him (i.e. we allow him to do so).

The Gemara concludes [101b]:

בְּרֵיִת — In the case of one who rebuilds another person's **building** without consent and then wishes to dismantle it and retrieve his materials, שׁנְעִינִין לוֹ — we pay attention to him and allow him to do so. בְּשָׁדֶה — However, in the case of one who plants trees in another person's field without consent and then wishes to remove his trees, שֵׁין שׁוֹמְעִין לוֹ — we do not pay attention to him.

שדה העשוי ליטע ידו על העליונה

שלחן ערוך (חושן משפט שעה, א) - היורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות ונטעה, אם היתה שדה העשויה ליטע אומדין כמה אדם רוצה ליתן בשדה זו לנוטעה ונוטל מבעל השדה.

סמ"ע (סק"א) - והיינו כשאר שתלי העיר כן כתב רש"י והרא"ש והביאו הבית יוסף, וכתב שתלמידי [רשב"א] לא סבירא להו הכי מאחר שירד שלא ברשות וגם עומד להסתלק.

נתיבות שכיר (טו, ח) - בעל הבית צריך לשלם לעושה הפעולה כמו השכר שהיה משלם אם היה מזמין שתל משתלי העיר לנטוע לו השדה וכלול בשכר זה גם הוצאות וטירחא וחלק מהשבח, ויש אומרים שמקבל הוצאות וטירחא בלבד.

פתחי חושן (הל' גניבה פ"ח סקל"ז) - צריך עיון מאי שנא יורד שלא ברשות משוכר פועל ולא קצץ עמו שכרו שנוטל כפחות שבשכירות, ובדוחק אפשר לומר שביורד שלא ברשות בשדה העשויה ליטע אמרינן שבודאי ניחא ליה והיה מתרצה בשכר זה, אבל השוכר פועל ולא קצץ עמו שכרו איהו דאפסיד אנפשיה. [ועי' ש"ך בסי' שו סק"ה שכותב כן ביורד.]

סמ"ע (סק"ז) - ואם ההוצאה יתירה על השבח נוטל כל ההוצאה אף על פי דלא נהנה כלום.

פתחי חושן (שם) - כל זה לפירוש רש"י והרא"ש, אבל לדברי שאר הראשונים משמע שאינו נוטל יותר מן השבח, וכל שכן כשלא נהנה כלל שאינו נותן לו כלום.

ערוך השלחן (ס"א) - ואפילו היו הבעלים בעיר וידעו מזה ושתקו לא אמרינן דהיה לו למחות.

שדה שאינו עשוי ליטע ידו על התחתונה

שלחן ערוך (חושן משפט שעה, א) - ואם אינה עשויה ליטע שמין לו וידו על התחתונה.

(שם, ס"ג) - היורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות ונטע או בנה, ואח"כ בא בעל השדה והשלים הבנין או ששמר הנטיעות, וכיוצא באלו הדברים שמראה שדעתו נוטה למה שעשה זה וברצונו בא הדבר, שמין וידו על העליונה.

אם בעל הבית אינו רוצה לשלם כלום

שלחן ערוך (חושן משפט שעה, ב) - אמר ליה בעל השדה עקור אילנד ולך שומעין לו.

שם (ס"ו) - היורד לתוך חורבתו של חבירו ובנאה שלא ברשות שמין לו וידו על התחתונה... אמר ליה בעל הקרקע טול מה שבנית שומעין לו.

סמ"ע (סק"ד) - הרא"ש והרמ"ה סבירא להו דאפילו עשויה ליטע שומעין לו כשאומר כן וכתב הנמוקי יוסף שכן דעת המחבר והרמב"ם ודלא כמו שכתב המגיד משנה דהרמב"ם מיירי דוקא באין עשויה ליטע.

חזון איש (הובא בפתחי חושן) - אפשר שאין כאן מחלוקת, שלא אמרו הרמב"ן והרשב"א שאין שומעין לו אלא כשאין לבעל השדה אמתלא למה אינו רוצה ליטע, ותשובתו נראית כלהכעיס, אבל אם הוברר שבאמת אינו חפץ בנטיעות אלא בעקירתן דינו כאינה עשויה ליטע. ודברי הרא"ש הם במקום שבאמת אינו רוצה. [ועי' ערוך השלחן סי"א שכתב כעין זה.]

אם היורד אינו רוצה תשלומין

שלחן ערוך (חושן משפט שעה, ב) - אבל אם אמר הנוטע הריני עוקר אילני, אין שומעין לו מפני שמכחיש הארץ.

שם (ס"ו) - היורד לתוך חורבתו של חבירו ובנאה שלא ברשות שמין לו וידו על התחתונה... ואם אמר בעל הבנין עצי ואבני אני נוטל שומעין לו.

Someone put up floodlights without consent.

Depends on if it was needed there, and if the owner can afford it.